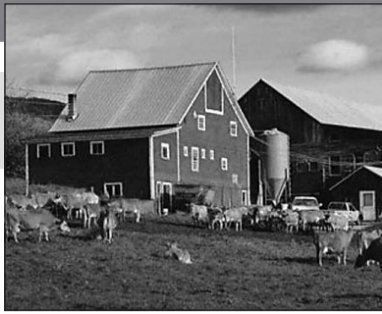

Застраховките на животни

ОБИЧАМ ТЕ, ЖИВОТНО!

● Мечките край Белица имат полица срещу всички рискове

● Застраховането на единични бройки е нерентабилно

Със задълбочаването на отчуждението между хората у нас вече има българи, които обичат домашните си любимци повече от всичките си роднини и приятели, взети заедно, та дори и от себе си. И най-страшният им кошмар е свързан с разболяване, злополука или не дай Боже смърт на четириногото им другарче. Такива хора са готови да дадат мило и драго за застраховка на домашния си любимец, въпреки че трудно би ги убедил някой да платят за застрахователна защита на дома си или на собствения си живот. До реално сключване на полица в тези случаи обаче се стига само когато стопанинът е склонен да се примири с направената от безпристрастния застраховател оценка на животинчето. Обикновено тя е доста по-ниска от исканата от собственика застрахователна сума.

Има и друга категория българи, за които животните са поминък. Все повече хора, живеещи в малките населени места у нас, си правят частни

МИНИ ФЕРМИ

в които отглеждат по цели стада овце или кози, по 10-ина крави и т.н. С парите от полученото мляко, месо и вълна от тези животни стопаните осигуряват препитанието си. Затова и често са склонни да дадат пари не само за ветеринарен лекар, но и за застраховка на добитъка. Компаниите застраховат такива ферми без проблеми. Още повече, че според Закона за ветеринарно-медицинската дейност всички тези домашни животни, които са на възраст над 6 месеца, трябва да бъдат маркирани. За целта на ушите на добичетата се слагат специални пластмасови марки в сигнално жълт цвят, на които има написан индивидуален номер. Тези марки са тяхното ЕГН, шегуват се застрахователите.

Обикновено основното покритие на полиците за животните е срещу заразни болести. Предлага се и покриване на рисковете природни бедствия, паразитни и незаразни болести, както и клане или убиване по необходимост, направено по нареждане на ветеринарните органи. Застрахователната сума за една крава е до 1200 лв, а за една овца - до 150 лева. Премиите са съответно от порядъка на 50-60 лв. и 10-15 лева.

Има обаче находчиви българи, които наскоро са започнали да внасят от Западна Европа и най-вече от Германия и Холандия

НОВИ ПОРОДИ

крави, които струват 1800-1900 лева. Тези животни обикновено се внасят заплодени, за да може новото стадо да се увеличи по-бързо. Затова и собствениците им обикновено държат да ги застраховат на фактурна стойност. Застрахователите се съгласяват, тъй като пазарната цена на тези животни е ясна, те са минали през всички необходими ваксинации и постоянно са под ветеринарен контрол. В тези случаи премиата е от порядъка на стотина лева за крава.

От Франция пък се внасят нови породи овце, които се

отглеждат за месо. Причината е, че на пазарите в ЕС агнешкото, шилешкото и овчето месо са много търсени. Тези нови породи животни обаче са и десетина пъти по-скъпи от българските. Затова и техните застраховки се правят за близо десет пъти по-висока застрахователна

сума, отколкото полиците за българските породи овце.

Застрахователите обаче получават и по-нестандартни запитвания. Например от собственици на миниферми за козове от новите западни породи. Те дават животните под наем за осеменяване на български стада и държат козове им да имат застраховка за времето, когато са „командировани“. Тези поlici са краткосрочни, но също се предлагат от застрахователите.

В България вече има и инвеститори, които са вложили големи суми в изграждането на модерни компютризирани ферми за отглеждане на

КОКОШКИ НОСАЧКИ

В тези стопанства броят на носачките може да достигне до 150 хиляди, обясняват застрахователите. Това е се-

риозен съвременен бизнес, който задължително се застрахова на реална стойност. Особено, когато парите за изграждането на тези ферми са взети като кредит от банка. Въпреки съществуващата все още опасност от птичи грип застрахователите обикновено са склонни да застраховат такива обекти. Причината е, че при животните, обикновено влизат само няколко човека, които се преобличат и къпят и на влизане, и на излизане. Помещенията, където се гледат животните, са херметически затворени. Вода и храна на птиците се подават с компютър, който поддържа и зададената температура на въздуха. Носачките снасят яйцата си на движеща се лента, която ги изнася от помещението. В целия район на такава ферма се поддържа строга хигиена и външни хора се допускат много рядко, при това само до административната сграда. Така рискът от зараза е сведен на практика до нулата. Застрахователната сума за кокошка носачка от такава ферма е 6-7 лева, а премиата - 35-50 стотинки на година.

Като доходна инвестиция могат да бъдат разглеждани и породистите

ЛУКСОЗНИ И СЪСТЕЗАТЕЛНИ КОНЕ

които често участват в надбягвания. Напоследък и у нас има доста от тях. Техните собственици също често се обръщат със запитвания към застрахователите, но не винаги исканията им са удовлетворени. Причината е в прекалено високия риск, който компаниите не биха поели срещу ниска премия. А когато стане ясно колко е реалната цена на застраховката, собствениците на тези коне обикновено отказват да я платят. Причината е, че премиата по тези поlici е съпоставима със застрахователните суми по тях, тъй като става дума за единични бройки застраховани животни.

По принцип застраховането на единични бройки животни е скъпо удоволствие и повечето застрахователи го избягват. Твърди се, че застраховането на по-малко от 10 животни е нерентабилно - не може да покрие направените раз-

ходи по обслужването на евентуална щета. По тази причина например не се застраховат магарета. Те се отглеждат рядко, обикновено в единични бройки. Застрахователната им сума е от порядъка на 200-300 лева, а пре-

мията - около 20 лв. Цената е сравнително висока, защото като еднокопитни животни те са много податливи на заболявания.

Полиците се сключват обаче за работни коне - например тези, които се използват в дърводобива. Те свалят отсечените трупи от планината до място, до което камионите имат достъп. Застрахователната сума за един такъв кон е от порядъка на 400 лв., а премиата - около 40 лв. Тези застраховки са сравнително скъпи, тъй като конете също са доста податливи на болести.

Застраховки се правят и на

КОШЕРИТЕ С ПЧЕЛИ

Тези поlici са задължителни, ако собствениците на пчелите са получили субсидия от ДФ „Земеделие“. С влизането ни в Европейския съюз всеки кошер трябва да бъде маркиран. Към полицата задължително се прилага списък с номерата на застрахованите кошери. Покритите рискове в този случай са природни бедствия и някои болести по пчелите.

По-големите месопеработватели у нас вече имат собствени

СВИНЕКОМПЛЕКСИ

В тези стопанства се отглеждат както прасета за уговяване, така и свине майки и малки прасенца. Тези различни категории животни се застраховат за различни застрахователни суми и за различни рискове, обясняват застрахователите. След присъединяването на България към ЕС обаче е забранено използването на живи ваксини, като например ваксинациите против чума по свинете. Причината е, че в Евросъюза се смята, че тези ваксини развалят вкуса и качествата на месото. Нашата страна обаче е граничен район за ЕС и на територията ѝ често попадат различни зарази по животните, като пренасянето им става неволно. Затова някои застрахователни компании у нас избягват да застраховат свинекомплекси. А които го правят, признават, че при тези поlici щетимостта е сравнително висока.

Отказ от застраховател

може да бъде получен и по друга причина. Рядко се застраховат например риби и зарибителен материал в

РИБАРНИЦИ

Причината е, че по тези поlici има висок риск и почти никаква отчетност. Не може да се докаже например в даден момент каква част от пуснатите в рибарника риби вече е уловена. Така при евентуално масово отравяне на рибата няма как реално да бъде изчислена щетата. Едва ли някой би се заел да източва микрорязовира, за да преброи умрелите риби.

В България има и предприемачи, които залагат на

ПО-ЕКЗОТИЧНИ БИЗНЕСИ

свързани с отглеждането на животни. Преди време „модерни“ бяха фермите за щрауси. Напоследък тази мода взе да отшумява, но започнаха да се появяват все повече ферми за охлюви. Хората, инвестирани в това начинание, обикновено търсят застрахователна защита на бизнеса си. Не

винаги обаче работещите на българския пазар застрахователи откликват на тези искания. Причината е, че става дума за нетрадиционно за България „домашно животно“, за което не се знаят много неща и съответно няма разработени застрахователни продукти. Не е ясно например на брой или на килограм трябва да бъде застрахователната сума. От какви болести страдат охлювите и т.н.

Съществуват и други „любители“ на животните. Като например хората, които отглеждат питони, игуани и др. подобни екзотични твари, с които участват в шоу програмите на различни заведения или предлагат снимка за спомен с тях по курортите. В тези случаи животинките също са вид средство за препитание на собствениците си и стопаните им обикновено търсят застрахователна защита за любимците си. Не всички застрахователни компании обаче са склонни да рискуват с твърде екзотичните представители на фауната. Особено, когато животинките са подложени на голям стрес. Има дружества, които са застраховали змии и жаби, но само когато те са отглеждани в терариуми. Например в някой зоопарк. Полиците се сключват и за делфините в делфинариумите. Застраховани за всички рискове са и „мечките на Бриджит Бардо“, които се отглеждат край Белица.

Темата разработи
ЙОАННА СТЕФАНОВА

